

De eerste steen

Ik heb een steen verlegd in een rivier op aarde.
Het water gaat er anders dan voorheen.
De stroom van een rivier hou je niet tegen.
Het water vindt er altijd een weg omheen.

Misschien eens gevuld van sneeuw en regen,
neemt de rivier mijn kiezel mee.
Om hem dan glad en rond gesleten,
te laten rusten in de luwte van de zee.

Ik heb een steen verlegd in een rivier op aarde.
Nu weet ik dat ik nooit zal zijn vergeten,
ik leverde 't bewijs van mijn bestaan.
Omdat, door het verleggen van die ene steen,
de stroom nooit meer dezelfde weg zal gaan.

Ik heb een steen verlegd in een rivier op aarde.
Nu weet ik dat ik nooit zal zijn vergeten,
ik leverde 't bewijs van mijn bestaan
Omdat, door het verleggen van die ene steen,
het water nooit dezelfde weg zal gaan.

Bram Vermeulen

Gedicht “ na het liedje “Ik heb een steen verlegd...

De tweede steen

**Ben ik een steen in de rivier,
het water stroomt aan mij voorbij.
En was het troebel en was het helder,
wassen en slijpen zou hij mij.**

**Maar het is troebel en vol resten
en daar ik ongeslepen ben
zet zich het vuil dat mij voorbij stroomt
ruw aan mijn oppervlakte vast.**

**Zo maakt juist dat wat mij moet slijpen
mij zwaar van aangeslagen last.**

**Ben ik een steen in de rivier,
meer dan het slijpen van het water
zullen het andere stenen zijn
die mij door botsen gladder maken.**

**Het heen en weer geslingerd worden,
die niet te stuiten stroom van pijn,
zal mij meer dan het slijpen van het water
glad en gepolijst doen zijn.**

Bram Vermeulen - “ Uit boek Rust - jaar 2005.